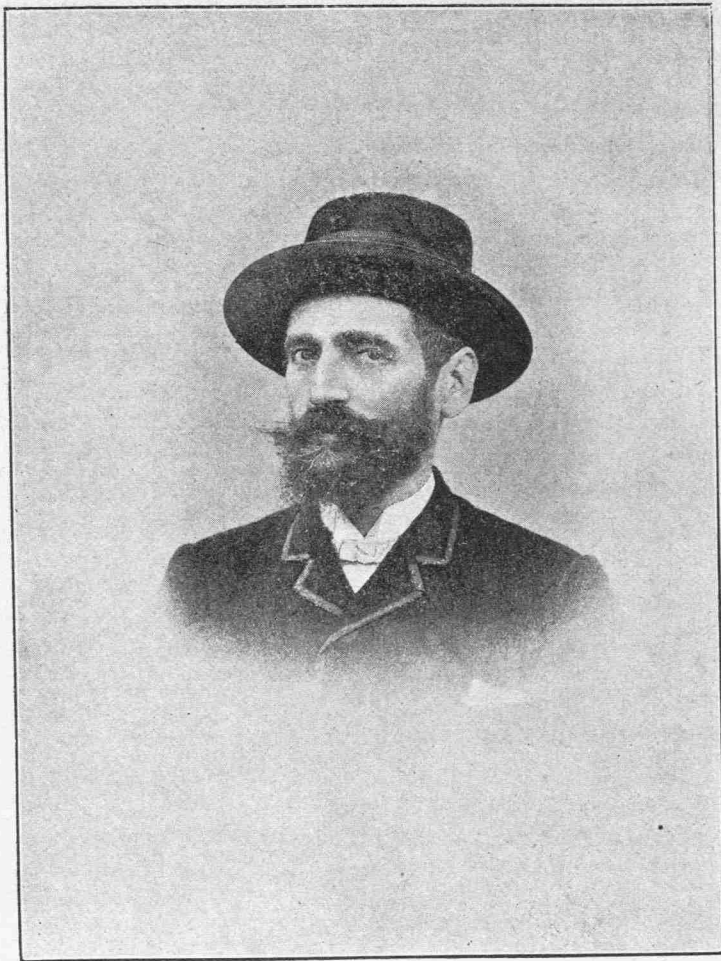

ΘΕΜΟΣ ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ φαντασία τοῦ παρακολουθήσαντος μετ' ἀγάπης τὴν παρ' ἡμῖν γελοιογραφίαν ἀνακαλεῖ πάντοτε τὸν μοναδικὸν αὐτῆς ἐργάτην, — εἴτε μὲ τὴν ἀληθῆ του μορφήν, ἢ τὸν εἶδεν, εἴτε μὲ

πάνοπτον, νὰ τοῦ δώσῃ οἰανδῆποτε στάσιν, νὰ τὸν εἰσαγάγῃ εἰς οἰανδῆποτε παράστασιν, ἢ μὲσω τῶν χειροκροτημάτων τοῦ πλήθους καὶ τῶν γελῶτων εἰς βῆρος τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ, τοῦ ὑ-

ιδανικῆν, ἂν τυχόν τῶ εἶνε ἄγνωστος — ἐν εἰκόν! παραδόξου τινὸς ἀποθεώσεως. Καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου, ἐρ' οὐ τὸν ἀνύψωσεν ἢ σπανία του ἰδιοφυΐα, μειδιᾶ ἢ μειδίαμα, ἐνέχον εἰς τὸ βῆθος πικρίαν, καὶ συγγρατεῖ δεδεμένα ἀπὸ τῆς μολυβδίδος τὰ νήματα τὰ περατούμενα ἀκτινοειδῶς μέχρῃς ὄλων τῶν ὀπωσδῆποτε δρώντων προσώπων τοῦ συγχρόνου ἀθηναϊκοῦ βίου. Παρίστανται ὡς νευρόσπαστα γύρω του ἐν φῶσι καὶ τρόμῳ. Αὐτὸς ἐκεῖ εἶνε ὁ κύριος τῶν κινήσεών των, τῆς φυσιγνωμίας των, τῆς ὑπολήψεώς των. Εἰμπορεῖ νὰ σύρῃ ἐμπρός του ὅποιον θέλῃ, νὰ τὸν ἐξυψώσῃ

ποπεσόντος, ὄχι μὰ τὴν ἀλήθειαν πάντοτε ἀδί-
κως, εἰς τὸ ὄξυ ἄκρον τῆς μολυβδίδος ἐκεῖνης...
Ποσάκις δὲν τὸ ἔκαμεν αὐτὸ ἕως τὸρα καὶ ποσά-
κις οἱ σοβαρώτεροι τῶν ἀνθρώπων δὲν παρήλα-
σαν πρὸ τοῦ κοινοῦ μορφαζόντες κωμικῶς καὶ φέ-
ροντες παραπλευρῶς, ὡς στίγμα ἀλλοκότου τι-
μορίας, τὴν ὑπογραφὴν ἢ τὸ μονόγραμμα τοῦ
καλλιτέχνου!...

Τὸν μυθολογικὸν αὐτὸν ἥρωα εἶνε ἐν τούτοις
δυνατὸν νὰ τὸν συναντήσετε εἰς πᾶσαν ὥραν καὶ
εἰς πᾶσαν ὁδόν. Εἰμπορεῖτε μάλιστα νὰ τὸν πα-
ραφυλάξετε μετὰ βεβαιότητος νὰ τὸν ἰδῆτε περι-